

ENTERRAMENT de MN. JOAN FREIXENET I MAS

Sant Fruitós de Bages, 28-10-2017

Rm 14,7-9.10b-12 // Mt 25, 31-46

Mn. Joan Freixenet i Mas ens ha deixat, perquè ha estat cridat a la casa del Pare. Després d'una llarga vida, noranta anys, i d'una intensa activitat sacerdotal durant seixanta-tres anys, ara reposa en la pau eterna, juntament amb els seus familiars que l'havien precedit i amb tots aquells que ell ha estimat i servit en el seu ministeri. I nosaltres, en aquesta església parroquial de Sant Fruitós de Bages, en la qual celebrà tantes vegades els misteris de la fe cristiana a favor dels seus germans, com a rector; en aquest temple nosaltres preguem per ell i l'acomiaem amb el dolor per la separació i amb l'agraïment a Déu per la seva vida lliurada a favor dels seus germans, en tots els ministeris que l'Església li ha encomanat.

En aquests moments ressonen en el nostre cor les paraules que sant Pau expressava als cristians de Roma: *Vivim per al Senyor, morim per al Senyor*. Hi ressonen, perquè les veiem reflectides en la vida de Mn. Joan Freixenet. Ell no va voler res més, en la seva vida sacerdotal, que servir els seus germans per amor a Crist. Ho feia sempre amb l'actitud del qui no vol rescabalar-se a favor seu, sinó donar-se del tot als altres. Sempre amb una actitud realista, de servir els altres i de donar resposta a les necessitats concretes dels seus germans; des d'aquesta actitud realista vivia per al Senyor. I això ho va fer durant tota la seva vida en els ministeris encomanats; i ho va fer fins al final, fins que les forces ho feren possible, servint en la celebració de la missa dominical a la parròquia de Sant Martí de Torroella.

Vivim per al Senyor, morim per al Senyor. Es diu que una persona mor com ha viscut. I això ho podem dir de Mn. Joan Freixenet. La malaltia, que l'ha anat afeblint fins a la mort, ha estat viscuda per ell amb esperança i amb ganes de continuar lluitant sempre, fins al final. La pregària senzilla i sempre sacerdotal l'ha acompanyat. Qui prega es manté amb el cor esperançat. I així el qui ha viscut per al Senyor, també ha mort per al Senyor. Aquest és el sentit de la nostra vida, il·luminat per la fe en Crist. És Déu, amor i misericòrdia, el qui ens ha creat, donant-nos la vida. Som d'ell! Per això vivim per a ell. Però també és clar que anem vers el Senyor. La meta de la nostra vida no és el no-res —com volen fer-nos pensar alguns—; no és un mur infranquejable; sinó que la nostra vida té la seva meta, el seu fi en el trobament amb el Senyor. Som cridats a rebre l'abraçada eterna d'amor del Pare en la vida eterna. La mort forma part de la vida, és una porta oberta a l'esperança. I no una esperança qualsevol, sinó l'esperança que significa creure en l'amor. Sí, creiem en l'Amor de Déu. Per això és tan bo viure per al Senyor i morir per al Senyor.

Veni, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Són aquestes paraules les que esperem escoltar tots nosaltres, després del nostre pelegrinatge per aquest món vers la

pàtria definitiva; cada un de nosaltres personalment, amb el desig que siguem tots nosaltres. El qui anhela de veritat el cel, sap que en el cel hi vol tots els homes. No volem ningú exclòs d'aquest reialme de la pau eterna. Qui en el seu desig exclogui algú del Regne del cel, ell mateix se n'exclou. En l'evangeli que hem escoltat en la missa exequial pel nostre germà, hem vist com Jesús es presenta com el Jutge universal a la fi dels temps, que separarà les ovelles de les cabres. Les paraules de Jesús mai no són de condemna. Però sí que són de crida a la conversió. Ningú no pot heretar la vida eterna si no ha viscut com a fill de Déu, en l'amor misericordiós envers els seus germans més petits. El camí de la veritable humanitat, avui com sempre, és el de l'amor sense distincions, és l'amor atent a les necessitats dels germans, amb les obres de misericòrdia. Qui tanca el cor al seu germà, tanca el cor a Jesús mateix. *Cadascú haurà de donar compte a Déu de la seva pròpia vida*, ens ha dit sant Pau. I ningú que no tingui el cor obert a Jesús, salvador dels homes, rostre de la misericòrdia del Pare, no podrà pas entrar en les estances de la vida eterna, en l'aplec de la nova humanitat, en la plenitud de la vida, de l'amor i de la pau.

El nostre germà, Mn. Joan Freixenet, ha estat presentat davant de Jesús, el qui és el Jutge de misericòrdia, i, aquesta és la nostra esperança, el Senyor ha trobat en el seu cor i en les seves mans tot el que ell ha viscut de donació i de servei als germans. La mateixa vida sacerdotal és de servei a la comunitat, als germans, als homes sense distinció. Potser també, perquè tots som fets de pols, les mancances i defallences, els errors i els pecats es fan presents en la nostra vida, que necessita la misericòrdia guaridora del cor; és aquesta la que demanem per a ell en aquesta pregària intercessora i en la gràcia infinita del sacrifici de Crist ofert en la missa exequial pel seu etern descans.

Els qui més heu tingut la sort de compartir la vida amb ell, començant per la seva família i per tots els qui heu estat en les parròquies per ell servides, sou testimonis de com era el seu cor i la seva vida. En la pregària per ell oferim al Pare tot el bé que ens ha fet amb les obres a favor nostre i amb el testimoniatge de fe i de caritat. Aquesta nostra pregària que brolla del cor que estima Mn. Joan Freixenet és plaent al Senyor que vol que ens estimem els uns als altres i que ens acompanyem pel camí d'aquest món amb la caritat que brolla de la fe en Crist, mort i ressuscitat.

Encomanem, doncs, el nostre germà en la seva mort. Ell, que sempre va creure en Jesús, vencedor del pecat i de la mort, que ara sigui presentat davant de Crist i rebi la corona dels qui han estat servidors fidels i prudents (cf. Lc 12,42). L'encomanem a la intercessió de santa Maria, Mare de Déu i Reina dels apòstols, en l'advocació de Joncadella, patrona del Bages, a qui ell serví en el seu santuari. Que li sigui mare i advocada, davant el seu Fill i Senyor nostre, Jesucrist. Amén.